

det vel ogsaa her været hensigtsmæssigt at give et Blik til Veiledning for dem, der skulle føre den nye Rettergangsmaade ud i Livet, og som neppe Alle kunne forudsættes allerede at være fortrolige med dens Aand og Væsen. Forskriften i den tidligere § 213 gaaer kun ud paa, at Formanden skal optegne det Væsentlige af Anklagedes og Vidnernes Udsagn, og forsaavidt det i den tidligere § 214 forudsættes, at han, hvor Saadant findes nødvendigt eller hensigtsmæssigt, ordret kan oplæse, hvad han har nedskrevet, saa er det ganske overladt til hans frie Skjøn, om og naar han vil gjøre dette. De heromhandlede Bestemmelser ere altsaa affattede i en saadan Minindselighed, at en fri Udvikling paa ingen Maade foregribes og at der bliver tilstrækkeligt Spillerum for enhver Dommers Individualitet i Henseende til den nærmere Udførelse af Lovens Forskrift. Det maa heller ikke lades ubemærket, at Rævnings-Indretningen med den dertil sig sluttende Rettergangsmaade i nærværende Udkast i det Hele er overført, saaledes som den bestaaer i England, ikke alene i sine oprindelige Grundtræk, men saaledes som den har udviklet sig gennem Aarhundreder væsentlig gennem Domstolenes Praxis — selvfølgelig med de Bømpelser, som de forskellige Forhold gjøre nødvendige. I denne Udvikling er Dommernes Optegnelser og den Brug, der gjøres af samme, et Led, og naar Man derfor skulde udelade dette Led, medens Man iøvrigt optager Institutionen, saaledes som den er udviklet, saa maatte der kunne paavises en særegen Grund til, at en saadan Bestemmelse ikke skulde være passende for vore Forhold, men en saadan Grund er efter Ministeriets Opfattelse ikke tilstede. Det sees ikke, hvorfor Rævningsrettens Formand her ikke ligesaa vel skulde være i Stand til at gjøre saadanne Optegnelser, som den præsiderende Dommer i England, da han har samme Indflydelse paa Forhandlingernes Gang og samme Afgang til, i Tvivlstilfælde at forvise sig om, hvorvidt han har opfattet et Spørgsmaal eller et Svar rigtigt, og han vil ved at have hørt Anklagebeslutningen og Overanklagerens indledende Fremstilling have havt tilstrækkelig Leilighed til at danne

sig et Begreb om Sagens Sammenhæng, der sætter ham i Stand til at bedømme, hvad der maa ansees væsentligt i Anklagedes og Vidnernes Udsagn. Den private Karakter, som tillægges Formandens Optegnelser, tabe de i alt Fald derved, at der eksisterer en udtryffeligt Lovforskrift om, at de skulle gjøres ex officio, og naar det befrægtes, at Forpligtelsen til at gjøre saadanne Optegnelser skulde forvirre en Formands Opfattelse af Sagen, saa oversees det uden Tvivl, at det af Udvalget selv er forudsat, at saadanne Optegnelser ville stee selv uden nogen udtryffeligt Forskrift derom, men i alt Fald maa Ministeriet holde for, at Nødvendigheden af at nedskrive det Væsentlige af Anklagedes og Vidnernes Udsagn saa langt fra vil forvirre Formanden i Opfattelsen af Sagen, at den meget mere vil lette en grundigere Opfattelse og dybere Indtrængning i samme. For saavidt der endelig bliver Spørgsmaal om de heromhandlede Optegnelseres legale Betydning, maa det erindres, at det vel er fastsat, at de skulle følge med Tingbogen og altsaa kunne benyttes som Bevismiddel, men at det ingenlunde er foreskrevet, at Høiesteret i sin Afgjørelse alene skal tage Hensyn til dem; det staaer til denne Domstol selv at afgjøre, hvilken Betydning den vil tillægge de omtvante Optegnelser, og om den vil ansee dem for bestyrkede eller svækkede ved andre Bevismidler, medens Retten, naar de ikke kunne fremlægges, ofte vilde savne fornøden Oplysning om et omtvistet Punkt.

Som tidligere anført ere Udvalgets Bemærkninger om Formandens Stilling tagne til følge ved Affattelsen af § 204 (den tidligere § 214), hvormod Man har troet at kunne optage den tidligere Paragrafs sidste Stykke uforandret, da Udvalgets Endringsforslag under Nr. 229 ikke forekommer Ministeriet at have noget Fortrin for den tidligere Affattelse.

De Bestemmelser i det tidligere Udkast, som handlede om Affattelsen af Spørgsmaal til Rævningsretterne og de dermed i Forbindelse staaende Punkter (§§ 216—222), ere i nærværende Udkast i det Hele affattede i Overensstemmelse med Udvalgets Forslag, som Ministeriet i det Væ-